

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Noi Theo Gương Chúa Giê-xu

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Bổn phận của Hội Thánh trong thời đại ngày nay là rao truyền Phúc Âm cho toàn thế giới - một nhiệm vụ tưởng chừng như không thể. Trong Thư Giảng này, trích từ cuốn sách *Mạng Lệnh Cuối Cùng của Đấng Christ*, Derek Prince so sánh nhiệm vụ ấy với việc Chúa Giê-xu làm phép lạ hóa bánh cho đoàn dân đông. Ý của ông là gì? Chúng ta chỉ thành công khi và chỉ khi học theo Chúa bằng cách "Noi gương Chúa Giê-xu."

> Ngài truyền cho đoàn dân ngồi xuống đất, lấy bảy cái bánh và mấy con cá, tạ ơn, rồi bẻ ra trao cho các môn đồ để họ phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn no; những mẩu bánh thừa thu lại được bảy giỏ đầy. Số người ăn là bốn nghìn người, không kể phụ nữ, trẻ em. Sau khi cho dân chúng về, Ngài xuống thuyền qua miền Ma-ga-đan. (Ma-thi-ơ 15:32-39)

Chúng ta có thể rút ra điều gì khi xem xét các tường thuật về việc Chúa cho năm ngàn và bốn ngàn người ăn no?

Rất đơn giản, tôi muốn lấy thách thức này làm khuôn mẫu cho chúng ta, thách thức nuôi một đoàn người đông mười ngàn hoặc tám ngàn người, không mang theo thức ăn này. Thực chất, đây là hình ảnh song song với thách thức rao truyền Phúc Âm cho một thế giới bảy tỷ người.

Một Nhiệm Vụ Bất Khả Thi?

Rõ ràng, chúng ta phải thừa nhận rằng điều Chúa Giê-xu yêu cầu các môn đồ làm là hoàn toàn không thể. Họ không có khả năng tự nhiên hay cách nào để thực hiện điều Ngài đã truyền bảo. Thế nhưng, Ngài vẫn yêu cầu họ phải làm điều đó.

Xét về mặt toán học, nếu tôi so sánh sự bất khả thi của việc cho mười nghìn người ăn chỉ với năm chiếc bánh và hai con cá với sự bất khả thi của việc rao giảng Phúc Âm cho cả thế giới ngày nay, thì tôi phải nói rằng trong hai điều, điều đầu tiên là bất khả thi hơn.

Vậy nên, xét về tình hình thế giới hiện nay, với các phương tiện truyền thông và di chuyển hiện đại, cùng với những

© 2025 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

nguồn lực mà Hội Thánh đang có, việc rao giảng Phúc Âm cho cả thế giới không còn là điều hoàn toàn bất khả thi. Tuy nhiên, đó chắc chắn là một nhiệm vụ vô cùng lớn lao.

Trong sứ điệp này, tôi muốn đưa ra hai sự so sánh ấy và áp dụng một vài bài học rất đơn giản có ích cho chúng ta. Những bài học này liên quan đến nhiệm vụ của chúng ta trong việc rao truyền Phúc Âm cho toàn thế giới - đến mọi quốc gia, mọi tạo vật, cho đến tận cùng trái đất. Từ hai câu chuyện về sự cung ứng kỳ diệu này, tôi muốn rút ra năm nguyên tắc đơn giản.

1. Đừng Trốn Tránh Trách Nhiệm

Trước hết, khi chúng ta đọc tường thuật về việc Chúa cho năm ngàn người ăn trong sách Phúc Âm Ma-thi-ơ, điều rất rõ ràng là các môn đồ không muốn nhận lấy trách nhiệm nuôi dưỡng đám đông đó.

Tuy nhiên, chúng ta hãy chú ý đến cách Chúa Giê-xu nhìn nhận trách nhiệm đó. Đây là điều Ngài đã phán với các môn đồ: "Chính các con hãy cho họ ăn." Tôi tin rằng nguyên tắc này cũng hoàn toàn đúng với Hội Thánh ngày nay. Chúng ta cũng có thể muốn trốn tránh trách nhiệm rao truyền Phúc Âm cho cả thế giới. Nhưng Chúa Giê-xu thực chất phán rằng: "Đó là công việc của các con. Đó là trách nhiệm của các con. Ta đã truyền lệnh cho các con làm điều đó. Và Ta chưa bao giờ thu hồi mạng lệnh ấy."

2. Sử Dụng Điều Tự Nhiên và Siêu Nhiên

Thứ hai, tôi muốn nhấn mạnh hai yếu tố thiết yếu, được minh họa qua phép lạ hóa bánh cho năm ngàn và bốn ngàn người ăn. Những phép lạ này chỉ ra một mối liên hệ rất quan trọng giữa hai khái niệm mà một số Cơ Đốc nhân thường xem như đối lập nhau. Một bên là điều tôi gọi là trật tự hoặc kỷ luật;bên kia là quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời.

Một số hội thánh có xu hướng nhấn mạnh vào khía cạnh này hoặc khía cạnh kia. Có nhóm chú trọng đến trật tự và kỷ luật:mọi người đều xếp hàng ngay ngắn; ai cũng có người lãnh đạo riêng; ai cũng chịu trách nhiệm; ai cũng làm đúng phần việc của mình; ai cũng ở đúng vị trí được giao.

Điều đó không sai. Thật ra thì điều này được bày tỏ rất rõ ràng qua phép lạ Chúa cho năm ngàn người ăn.

> Ngài [Đức Chúa Giê-xu] phán: "Hãy bảo họ ngồi từng nhóm, mỗi nhóm năm mươi người." (Lu-ca 9:14)

Nếu Ngài không làm như vậy, một số người đã không bao giờ được cho ăn. Vì thế, điều cần thiết là các môn đồ phải bắt đầu bằng trật tự - tập hợp mọi người thành những nhóm có kích thước vừa phải để có thể chăm sóc được.

Tuy nhiên, tôi muốn nhấn mạnh điều này: họ có thể đã sắp xếp mọi người ngăn nắp thành từng nhóm năm mươi người,nhưng vẫn để họ đói! Như vậy thì có ích gì? Trật tự không thôi là chưa đủ. Để sự trật tự đó trở nên hiệu quả, ân điển và quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời phải được bày tỏ.Quyền năng siêu nhiên trong sự phục vụ Chúa không phải là một lựa chọn, mà là điều thiết yếu.

Đây là điều tôi muốn nhắc tới như nguyên tắc thứ hai cho chúng ta: Để thực hiện một phép lạ, trật tự và kỷ luật phải được cân bằng và bổ sung bởi quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời.

3. Chia Sẻ Phước Lành

Nguyên tắc thứ ba rút ra từ phép lạ hóa bánh là sự gia tăng không chỉ phụ thuộc vào Chúa Giê-xu mà thôi. Thay vào đó, nó còn phụ thuộc vào việc các môn đồ truyền đạt lại những gì họ đã nhận từ Ngài. Nếu các môn đồ không truyền lại điều họ đã nhận được, thì phép lạ ấy sẽ không bao giờ được hoàn tất.

Một lần nữa, tôi tin rằng điều này cũng đúng với bạn và tôi khi nói về ân điển của Đức Chúa Trời. Ân điển ấy không chỉ phụ thuộc vào Chúa Giê-xu mà thôi. Ân điển bắt nguồn từ Chúa Giê-xu - nhưng cần phải được hoàn tất qua sự hợp tác và hành động của chúng ta.

4. Bước Vào Sự Dư Dật

Nguyên tắc thứ tư mà tôi nhận thấy trong phép lạ hóa bánh này là sự gia tăng cứ tiếp diễn cho đến khi mọi nhu cầu đều được đáp ứng - và còn hơn thế nữa.

Rõ ràng, mọi người đều đã được ăn no. Nhưng không chỉ vậy, sau khi mọi người đã ăn xong, họ còn dư lại rất nhiều. Cuối cùng, số còn lại còn nhiều hơn lúc ban đầu. Điều đó không phải là ngẫu nhiên.

Trong những phép lạ này, tôi tin rằng Chúa Giê-xu đang bày tỏ rằng nguồn tài nguyên của Đức Chúa Trời là vô hạn. Ngài không bao giờ chỉ dừng lại ở việc đáp ứng nhu cầu, mà luôn có sự dư dật.

Đức Chúa Trời luôn có dư dật mọi sự. Theo sự hiểu biết của tôi về Kinh Thánh, Ngài luôn sẵn lòng ban cho chúng ta hơn cả điều chúng ta cần.

5. Kinh Nghiệm Sự Dư Dật Lớn Hơn

Điểm cuối cùng tôi muốn rút ra từ những phép lạ này là: nhu cầu càng lớn và nguồn lực càng ít, thì sự dư dật bạn kinh

nghiệm sẽ càng lớn.

Đây là những con số thống kê. Trong phép lạ thứ nhất, số người cần được cho ăn nhiều hơn, nhưng nguồn thực phẩm ban đầu lại ít hơn.

Trong phép lạ thứ nhất, họ thu được mười hai giỏ đầy những mẩu bánh vụn. Trong phép lạ thứ hai, họ thu được bảy giỏ đầy những mẩu bánh vụn.

Tại sao Chúa Giê-xu lại nhấn mạnh đến việc thu gom những mảnh vụn còn lại? Tôi tin chắc rằng Ngài đang làm nổi bật nguyên tắc thứ năm rút ra từ những phép lạ này. Hãy nhắc lại một lần nữa: Nhu cầu càng lớn và nguồn lực càng ít, thì phần dư dật càng nhiều. Đức Chúa Trời luôn đảm bảo để chúng ta nhận biết rằng nơi Ngài không bao giờ có sự thiếu hụt.

Cầu Xin Một Phép Lạ

Trước việc Chúa Giê-xu làm gương cho chúng ta một cách kỳ diệu, cùng với sự mong đợi của Ngài rằng chúng ta sẽ hoàn thành trách nhiệm to lớn là rao truyền Phúc Âm cho khắp thế giới, phản ứng duy nhất của chúng ta là cầu nguyện. Chúng ta hãy kết thúc với lời cầu nguyện đơn sơ sau đây:

Lạy Chúa Giê-xu yêu dấu, chúng con muốn vâng theo mệnh lệnh của Ngài để rao truyền Tin Lành ra khắp thế gian. Chúng con biết rằng điều này cần đến một phép lạ, và chúng con bước đi bằng đức tin vào sự đáp lời đầy phép lạ của Ngài cho thách thức đó. A-men.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L163-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 28 Nov 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

